

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 8 lipca 2020r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił K. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w następstwie wypadku przy pracy z dnia 8 czerwca 2017r. (na wniosek ubezpieczonej z dnia 30 listopada 2018r.) oraz prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia (wniosek z dnia 11 grudnia 2019r.).

Organ rentowy w oparciu o orzeczenie lekarza orzecznika z dnia 4 maja 2020r. i komisji lekarskiej z dnia 29 czerwca 2020r. stwierdził, że ubezpieczona jest zdolna do pracy.

W uzasadnieniu ustaleń orzeczniczych podano, że wnioskodawczyni (ur. (...)) wskutek doznanego w wypadku przy pracy oparzenia rogówki i worka spojówkowego oka lewego po odprysku kleju nie doznała uszczerbku na zdrowiu w obrębie narządu wzroku, a rozpoznane schorzenia układu ruchu - przewlekły zespół bólowy kręgosłupa na tle wielopoziomowej dyskopatii i obustronny zespół cieśni garstków nie powodują upośledzenia ruchomości kręgosłupa, sprawności rąk, wydolności chodu lub następstw neurologicznych.

Sąd Okręgowy w Katowicach wyrokiem z dnia 25 maja 2021r. oddalił odwołania ubezpieczonej od zaskarżonych decyzji.

Sąd ustalił, że skarżąca była zatrudniona w wyuczonym zawodzie telegrafistki od 1979r. do 1993r. Następnie od 1999r. była zatrudniona jako pracownik produkcji: operator wtryskarek i wytłaczarek, pracownik magazynu, montażystka.

W trakcie zatrudnienia w (...) spółce z o.o. w K. ubezpieczona doznała wypadku przy pracy - oparzenia chemicznego oka lewego, po którym pobierała świadczenie rehabilitacyjne do 1 grudnia 2018r. Od 1 grudnia 2020r. ubezpieczona jest uprawniona do emerytury.

Sąd nie uwzględnił odwołań skarżącej, która zakwestionowała prawidłowość oceny stanu zdrowia.

Za podstawę rozstrzygnięcia Sąd przyjął ustalenia i wnioski sporządzonych w toku postępowania dowodowego opinii biegłych sądowych lekarzy - specjalistów: neurologa A. N., ortopedy A. G., internisty J. W. (opinia łączna z dnia 30 października 2020r. k. 38-43 akt) oraz opinii biegłej z zakresu okulistyki M. P. (opinia z dnia 3 grudnia 2020r. k. 57 akt).

Sąd podzielił stanowisko biegłych: ortopedy, neurologa i internisty, że u skarżącej, która cierpi na wadę postawy znacznego stopnia powstałą w okresie dzieciństwa (13 rok życia) skutkującą ograniczeniem ruchomości odcinka szyjnego kręgosłupa i jest dotknięta płaskostopiem również wniesionym do zatrudnienia, brak jest innych istotnych odchyień od stanu prawidłowego, powodujących niezdolność do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Sąd zaaprobował również stwierdzenia zawarte w konkluzji opinii okulistycznej, że oparzenie spojówki drobinkami kleju w 2017 roku, które wywołało powierzchniowe zadrażnienie spojówek oka lewego bez uszkodzenia rogówki z obwodowymi zmianami zwyrodnieniowymi siatkówki - bez związku z urazem - nie skutkowało i nie powodują niezdolności do pracy.

W apelacji od wyroku ubezpieczona wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Apelująca zarzuciła naruszenie przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. wskutek nieuwzględnienia dokumentacji z leczenia wskazującej na jego długotrwałość po urazie oka i po urazie kończyn dolnych z 2020 roku potwierdzających

konieczność kontynuacji leczenia i brak możliwości podjęcia pracy zarobkowej. Wskutek naruszenia przepisów postępowania zarzucono naruszenie przepisów art. 57 ustawy o emeryturach i rentach i art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji albowiem nie podzielił zarzutu ubezpieczonej, że przyjęte przez sąd pierwszej instancji za podstawę rozstrzygnięcia opinie lekarskie były nieprawidłowo sporządzone i niepełne.

Wbrew zapatrywaniu apelującej, łączna opinia biegłych lekarzy: neurologa, ortopedy, internisty z dnia 30 października 2020r. zawiera wszystkie elementy konieczne dla oceny sformułowanych w niej wniosków, tj. opis badań bezpośrednich, opis udzielonej do wglądu dokumentacji z leczenia, obejmującej wypisy z leczenia szpitalnego i ambulatoryjnego oraz wyniki badań obrazowych kręgosłupa, stóp i głowy - do 2019r. i 2020r.

Opinia z dnia 30 października nie zawiera mankamentów dyskwalifikujących konkluzję biegłych pod względem zupełności oceny dokumentacji, spójności opisu badań z przedstawionymi w niej wnioskami.

Zachowana sprawność ruchowa, w tym sprawność kończyn, uprawnia do przyjęcia braku co najmniej częściowej niezdolności do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach (znajdującym zastosowanie również przy ocenie niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy). Zgodnie z tym przepisem, częściowa niezdolność do pracy zachodzi w razie utraty w znacznym stopniu zdolności do pracy zarobkowej zgodnej z poziomem kwalifikacji z powodu naruszenia sprawności organizmu.

W przypadku ubezpieczonej do naruszenia sprawności organizmu doszło wskutek deformacji układu ruchu powstałych w okresie wzrostu w dzieciństwie, co nie wyeliminowało możliwości podjęcia zatrudnienia zgodnego z wyuczonym zawodem i pracy fizycznej przy obsłudze prostych urządzeń produkcyjnych. Tego rodzaju zdolność do pracy została zachowana w świetle zbieżnej oceny stanu zdrowia przed organem rentowym i w toku postępowania dowodowego.

Wobec powyższego, brak jest podstaw dla przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisu art. 57 ustawy o emeryturach i rentach.

Stan narządu wzroku poddany ocenie w opinii biegłej sądowej okulisty z 3 grudnia 2020r. również nie uzasadnia przyjęcia niezdolności do pracy pozostającej w związku z następstwami wypadku przy pracy z 8 czerwca 2017r.

W świetle zgodnego stanowiska okulistycznego organu rentowego i biegłej, powierzchowne oparzenie chemiczne nie pozostawiło następstw skutkujących osłabieniem wzroku, poza starczowzrocznością związaną z postępowaniem wieku.

W tym stanie rzeczy należało orzec o oddaleniu apelacji (art. 385 k.p.c.).

/-/SSA Marek Żurecki